
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 10/7(103), 66-67

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„Dlaczego tyle miejsca poświęciłem problemom jednego zawodu? Dlatego, że są to problemy tylko pozornie wewnątrzawodowe. Praca prawników jest jawna. Prawnicy budzili zawsze i budzą dotychczas zainteresowanie społeczeństwa. Adwokatów obserwują ich klienci, sędziów — strony procesowe i publiczność sądowa, a radców prawnych — pracownicy przedsiębiorstw.”

Musi w istocie zastanowić refleksja autora, że „nie zawsze umiemy zrozumieć motywy działania uczestników procesu, ubranych w togi z żabotami.”

S. M.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba warszawska

Dnia 4 czerwca 1966 roku zmarł adwokat Kazimierz Mamrot, członek Zespołu Adwokackiego Nr 18 w Warszawie.

Zmarły już podczas studiów na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego działał aktywnie w Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej oraz w Kole Przyjaciół Ligi Narodów.

Zawód adwokata wykonywał od 1932 roku, poświęcając wiele czasu pracy politycznej i społecznej. Do ostatniej chwili aktywnie pracował w Podstawowej Organizacji Partyjnej PZPR, samorządzie adwokackim i Zrzeszeniu Prawników Polskich.

Z okazji dwudziestolecia ZPP został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Wiedzą, postawą i pracowitością zdobył sobie szacunek i uznanie kolegów.

Zakończenie roku szkoleniowego dla aplikantów. W dniu 25 czerwca br. odbyło się ostatnie w tym roku szkoleniowym seminarium dla aplikantów adwokackich Izby warszawskiej. W okresie szkoleniowym 1965—1966 seminaria odbywały się w każdą sobotę w lokalu Rady Adwokackiej.

Aplikanci podzieleni byli na trzy grupy szkoleniowe. Szczególny nacisk położono na opracowanie planu pod kątem widzenia praktycznego stosowania obowiązujących przepisów. Zerwano z wykładami typu uniwersyteckiego, przechodząc na szkolenie typu seminaryjnego. Na plan pierwszy poszły te dziedziny prawa, które opierają się na nowych kodeksach. Dlatego też przedmiotem szkolenia seminaryjnego były: prawo cywilne materialne, prawo cywilne formalne, prawo rodzinne oraz przepisy ustawy o ustroju adwokatury.

W okresie szkoleniowym weszły w życie nowe przepisy regulaminu aplikacji adwokackiej. Zmiany dotyczyły między innymi egzaminów kolokwialnych oraz egzaminu adwokackiego. Zgodnie z wymaganiami nowego regulaminu przeprowadzono obowiązkowe egzaminy kolokwialne z prawa cywilnego oraz z przepisów o ustroju adwokatury. W następnych latach będą przeprowadzane kolokwia z dalszych przedmiotów.

Wiele pracy w szkolenie włożyła też powołana przez Radę Komisja do spraw aplikantów adwokackich. Komisja ta zajmowała się następującymi zagadnieniami: a) opracowaniem projektu szczegółowego planu szkolenia trzyletniego, b) przygotowywaniem egzaminu adwokackiego, c) propozycjami co do przyznawania nagród dla aplikantów adwokackich, d) opracowywaniem postulatów co do zmian w regulaminie aplikacji. Komisja współpracowała bardzo intensywnie dzięki wydatnej pomocy ze strony kierowników poszczególnych grup szkoleniowych oraz przedstawicieli samorządu aplikanckiego.

2. Spotkanie z adwokatami-rencistami. W dniu 19 czerwca br. w Radzie Adwokackiej w Warszawie odbyło się spotkanie Rady z adwokatami, którzy w ostatnim czasie, po przejściu na rentę, zaprzestali wykonywania zawodu w zespołach adwokackich. Adwokatów takich w Izbie warszawskiej jest 57.

Do zebranych, którzy zajęli miejsca przy stole przybranymi kwiatami, przemówił dziekan adw. Zygmunt Skoczek. W przemówieniu dziekan podniósł zasługi najstarszych członków Izby warszawskiej, obecnie odchodzących z zespołów adwokackich, w walce o sprawiedliwość, ochronę i umacnianie porządku prawnego, o godność i dobrą sławę człowieka oraz zwrócił się do nich z wezwaniem, by utrzymywali nadal kontakt z Radą Adwokacką, a tych, którym stan zdrowia na to pozwala, zachęcił do wzięcia udziału w pracach komisji czynnych przy Radzie i w społecznych biurach pomocy prawnej dla niezamożnej ludności, zorganizowanych przez Radę. „Chcemy korzystać — powiedział dziekan — z wielkiego doświadczenia, wiedzy i nierzadko talentu tych kolegów adwokatów, którzy mimo przejścia na rentę są nadal pełnoprawnymi członkami Izby”.

W imieniu Prezydium NRA w serdecznych słowach przemawiał do zaproszonych adwokatów-rencistów adw. Witold Dąbrowski, a w imieniu Koła Seniorów adw. Jan Malewicz. Adwokaci: Mikołaj Kloczewski, Irena Kaliska i Mieczysław Thun podziękowali bardzo serdecznie Radzie za pamięć i troskę o adwokatów-rencistów.

W imieniu Rady Adwokackiej dziekan Skoczek wręczył wszystkim zaproszonym seniorom palestry listy wyrażające uznanie za dotychczasową pracę i życzenia długich lat życia oraz obdarował ich albumami pamiątkowymi.

W serdecznej atmosferze, przy lampce wina i czarnej kawie, upłynęła reszta wieczoru.